

Korotetun Jeesuksen voima

"[J]a miten mittaamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa. Se on sama väkevä voima, jota hän osoitti herättäessään Kristuksen kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaassa[.]" (Ef. 1:19, 20.)

Avaintekstit:

Ef. 1:15-23;
Ef. 3:14-21;
1. Tess. 5:16-18;
5. Moos. 9:29, VKR;
1. Kor. 15:20-22;
Ps. 110:1.

Vaikuttaa siltä, että ihmiset tavoittelevat aina vain enemmän tehoja. Esi-merkiksi autonvalmistaja Devel Motors esitteli Devel Sixteen -ajoneuvon prototyypin, jossa on 16-sylinterinen, 12,3 litran moottori, joka tuottaa yli 5 000 hevosvoimaa. Jos tuossa ei ole vielä kylliksi, niin ajattelepa Peterbiltin puoliperävaunun vetoautoa, johon on asennettu kolme Pratt & Whitney J34-48 -suihkumoottoria. Tämä 36 000 hevosvoimalla varustettu rekkaveturi kulkee 400 metrin matkan 6,5 sekunnissa ja ehtii tavanomaisesti nostaa nopeutensa 605 kilometriin tunnissa ennen kahden hidastusvarjon käyttöönottoa.

Paavali puolestaan rukoilee, että Efesoksen uskovat, ollessaan kiusattuja ihailemaan oman kulttuurinsa voimia ja jumalia, kokisivat sen sijaan Pyhän Hengen kautta sen suunnattoman suuren voiman, jonka Jumala antaa heille Kristuksessa. Tätä jumalallista voimaa ei mitata hevosvoimissa eikä taikatemppujen määrässä, vaan se näkyy neljässä koko maailmankaikkeutta muuttavassa, pelastushistoriallisessa tapahtumassa: 1) Jeesuksen ylösnousemuksessa; 2) hänen korottamisessaan Jumalan valtaistuimelle; 3) siinä, että kaikki asetetaan Kristuksen alaisuuteen; 4) siinä, että Kristus asetetaan seurakunnan pääksi (Ef. 1:19-23).

Näitä neljää tapahtumaa pohtiessaan uskovat voivat alkaa käsittää ja kokea, miten valtavaa on se Jumalan voima, jota hän käyttää heidän hyväkseen.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 15.7.2023

RUKOUS JA KIITOS

Paavali kertoo efesolaisille, kuinka hän rukoilee heidän puolestaan. Kenties motiivina tähän ovat uutiset, joita hän on saanut (ehkä Tykikoksen kautta, Ef. 6:21, 22) siitä, miten Efesoksen uskovat kukoistavat uskossaan Jeesukseen ja rakkautessaan toisiaan kohtaan.

Vertaa Paavalin kahta selostusta rukouksistaan efesolaisten puolesta: Ef. 1:15-23 ja Ef. 3:14-21. Mitä yhteisiä teemoja selonteoilla on?

Joskus rukoustemme perussävy voi olla ruikuttava yhden jos toisenkin haasteen ja ongelman takia, joita elämässämme on. Paavalin rukousselonteot viittaavat siihen, että kiittäminen on rukouksen äidinkieli. Käymme mielessämme läpi Jumalan siunauksia ja kiitämme niistä. Pyrimme näkemään Jumalan työssään vaikeissa olosuhteissa ja ylistämme häntä hänen muuttavasta läsnäolostaan. Korotetun Jeesuksen armoa ja voimaa juhlien (Ef. 1:20-23) kiitämme häntä siitä, että hän on siunannut vaikutuspiirissämme olevia ihmisiä. Paavalin salaisuus rukouksia varten: *rukous on avain ylistykseen ja kiitokseen*.

Paavali sanoi myös, että hän on ”lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani” (Ef. 1:16; ks. myös Fil. 1:3, 4; 1. Tess. 1:2 ja 1. Tess. 5:16-18).

Mitä lakkaamatta rukoileminen (1. Tess. 5:17) tarkoittaa? Se ei tarkoita sitä, että olemme jatkuvasti polvillamme Jumalan edessä, vaan sitä, että Jumalan Hengen siunaamina pidämme sydämemme auki Jumalan läsnäololle ja voimalle ja etsimme sydämemme auki Jumalan läsnäololle ja voimalle ja etsimme asioita, joista olla kiitollisia. Se on valmiutta käsitellä elämän eri kysymyksiä Jumalan edessä ja etsiä häneltä neuvoa kaikkeen, mitä elämä tuo tullessaan. Se tarkoittaa, että emme elä Jumalasta erillään vaan hänen yhteydessään, avoimina hänen ohjaukselleen.

Usein pidämme rukousta vain opetuslapseuden lisukkeena, jota voi harjoittaa silloin, kun meille sattuu sopimaan. Paavali sen sijaan ottaa Efesoksen uskovien puolesta rukoilemisen tosissaan. Hän sekä kiittää heistä (Ef. 1:16; vrt. Ef. 1:3-14) että rukoilee heidän puolestaan (Ef. 1:17-23; vrt. Ef. 3:14-21). Hänelle rukous on ehkä keskeisin kristillisen uskon etuoikeus. Yllä olevat jakeet ovat kutsu meille Paavalin esimerkin mukaan alkaa rukoilla ja miettiä tehtäväämme ”rukouspalvelijoina”.

VALAIS- TUSTA PYHÄLTÄ HENGELTÄ

”[O]len lakkaamatta kiittänyt Jumalaa teistä muistaessani teitä rukouksissani. Minä rukoilen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja näkemisen hengen, niin että oppisitte tuntemaan hänet[.]” (Ef. 1:16, 17.)

Kertoessaan rukouksistaan Paavali mainitsee yhden keskeisen pyynnön, jonka hän tuo Jumalan valtaistuimen eteen. Hän on jo aiemmin todennut, että Pyhä Henki tulee uskovien elämään heidän kääntymisensä hetkellä (Ef. 1:13, 14). Nyt Paavali rukoilee efesolaisille uutta Hengen siunausta antamaan heille hengellistä näkökykyä, joka syventää heidän ymmärrystään Jeesuksesta (”että oppisitte tuntemaan hänet”, Ef. 1:17).

Mihin kolmeen asiaan Paavali rukoilee Pyhän Hengen erityistä valaistusta uskoville? Katso Ef. 1:17-19.

Kun Paavali rukoilee uskoville valaistusta nähdä, millaiseen toivoon Jumala on heidät kutsunut (Ef. 1:18), hän rukoilee, että he olisivat herkkiä havaitsemaan Jumalan jo menneisyydessä heidän pelastukseksi tekemät teot (Ef. 1:3-9, 11-13) ja sen, miten kunniaakkaan tulevaisuuden Jumala on suunnitellut heitä varten (Ef. 1:10, 14).

Kun Paavali rukoilee valaistusta siihen, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän antaa heille pyhien joukossa (Ef. 1:18), hän muistelee Vanhan testamentin ajatusta siitä, että uskovat ovat Jumalan perintöosa (5. Moos. 9:29, VKR; 5. Moos. 32:9; Sak. 2:12, VKR; vrt. Ef. 1:11). Paavali haluaa heidän tietävän, että sen lisäksi, että he saavat perintöosan Jumalalta, he itse ovat Jumalan perintöosa. Paavali haluaa heidän ymmärtävän, miten arvokkaita he ovat Jumalalle.

Kun Paavali rukoilee hengellistä näkökykyä siihen, ”miten mittaamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa” (Ef. 1:19), hän näkee Pyhän Hengen tuovan uutta ymmärrystä Jumalan voiman suuruudesta, ja tuon voiman Henki laittaa myös toimimaan uskovien kokemusmaailmassa.

Kaikissa näissä rukouksissa Paavali haluaa ihmisten kokevan itse, mitä heille on annettu Jeesuksessa.

Miten voit paremmin kokea hänen mittaamattoman ”voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa”? Mitä tämä tarkoittaa jokapäiväisessä elämässämme?

OSALLISINA YLÖSNOU- SEMUKSEN VOIMASTA

Paavalin rukousselonteon jäljellä olevissa jakeissa (Ef. 1:20-23) hän syventää ajatuksiaan kolmannesta asiasta, jonka hän toivoo Pyhän Hengen valaisevan syvemmin uskoville: Jumalan voiman mittaamattomuudesta, joka vaikuttaa uskovissa. Hän aloittaa viittaamalla kahteen pelastushistorian tapahtumaan Jumalan voiman ensiesityksinä: 1) Jeesuksen ylösnousemus kuolleista; 2) Jeesuksen korottaminen maailmankaikkeuden valtaistuimelle (Ef. 1:20).

Miten Jumalan voima ilmenee Jeesuksen ylösnousemuksessa? Ef. 1:20; 1. Kor. 15:20-22; Fil. 3:8-11; Hepr. 13:20, 21; 1. Piet. 1:3.

Jeesuksen ylösnousemus on kristilliseen uskoon kuuluva perusoppi, josta ei voi neuvotella (1. Kor. 15:14, 17). Juuri Kristuksen ylösnousemuksen tähden uskovat voivat odottaa Kristuksen paluun yhteydessä tapahtuvaa suurta ylösnousemusta ikuiseen elämään (1. Kor. 15:20-23). Juuri sen tähden voimme odottaa häneltä myös tänä päivänä kaikkia evankeliumin siunauksia, mukaan lukien Pyhän Hengen läsnäoloa elämäämme.

Kuvaus siitä, että Jumala asetti Kristuksen ”istumaan oikealle puolelleen taivaassa” (Ef. 1:20), on peräisin Psalmista 110:1, joka on Uuden testamentin useimmin lainaama kohta Vanhasta testamentista (kaikki juuri aiemmin mainitut tekstit tuntuvat pohjautuvan siihen). Kristuksen korottaminen on tärkeällä sijalla Efesolaiskirjeessä. Myös uskovat saavat paikan taivaassa yhdessä Jeesuksen kanssa (Ef. 2:6). Lisäksi Paavali viittaa Kristuksen taivaaseen nousuun eräänlaisena alkusoittona sille, miten Kristus täyttää kaikkeuden läsnäololaan ja antaa lahjoja seurakunnalleen (Ef. 4:8-11).

Ef. 4:8-11 Paavali varoittaa omaksumasta paikalleen pysähtynyttä kuvaa Kristuksesta Isän valtaistuimella. Sen sijaan hän esittää ”dynaamisen UT:n kuvan korotetusta Kristuksesta, joka liikkuu Henkensä kautta kaikkialla maailmassa valloittaen ja valloittaakseen.” — F. F. Bruce, *The Epistles to The Colossians, to Philemon, and the Ephesians* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1984), s. 133. Paavali kuvaa siis Kristuksen korottamisen/kruunajaiset ei vain esimerkkinä uskoville tarjotusta voimasta, vaan myös tuon voiman lähteenä.

Millä tavoin tarvitset Kristuksen voimaa elämäsi?

KRISTUS YLEMPÄNÄ KAIKKIA VALTOJA

Paavali on iloinnut siitä, että Jeesus on korotettu istumaan yhdessä Isän kanssa maailmankaikkeuden valtaistuimelle. Määriteltään Kristuksen aseman suhteessa Isään (Isä on asettanut hänet oikealle puolelleen taivaassa, Ef. 1:20), Paavali siirtyy käsittelemään Jeesuksen suhdetta muihin voimiin. Isän kanssahallitsijana Jeesus on kaikkia niitä ylempänä (Ef. 1:21).

Vertaa Paavalin mainintoja pahoista henkivoimista: Ef. 1:21; Ef. 2:2 ja Ef. 6:12. Miksi hän on niin kiinnostunut näistä voimista?

Kertomus Skeuaksen seitsemästä pojasta (Ap. t. 19:11-20) osoittaa, että Efesos oli tuolloin taikuuden harjoittamisen keskus. "Taikuuden harjoittamisessa tärkeällä sijalla koko hellenistisessä maailmassa oli ymmärrys siitä, että henkimaailma vaikuttaa elämän lähes jokaisella alueella. Taikurin tavoitteena oli erottaa hyväntahtoiset henget haitallisista ja oppia, miten kukin henki toimi ja mitkä olivat sen vahvuudet ja valtuudet. Tämän tiedon avulla voitiin kehittää keinoja (puhuttuja tai kirjoitettuja kaavoja, amuletteja jne.), joilla manipuloida henkiä toimimaan jonkun tietyn ihmisen edun mukaisesti. Juuri oikealla kaavalla hengen aiheuttama sairaus voitiin parantaa, [tai] vaunukilpa-ajot voitiin voittaa." - Clinton E. Arnold, *Power and Magic: The Concept of Power in Ephesians*, s. 18.

Kiinnostus jumaluuksien ja voimien nimeämiseen loitsuissa oli Efesoksessa vallitsevan uskonnollisen elämän piirre (ks. Ap. t. 19:13). Paavali tekee selväksi Kristuksen ja tällaisten voimien välisen suhteen: Korotettu Jeesus on ylempänä "kaikkia valtoja, voimia ja mahteja" ja "kaikkia herruuksia" (Ef. 1:21).

Varmistaakseen, että hänen yleisönsä ymmärtää, ettei Jeesuksen ylivallassa ulkopuolella ole mitään muuta valtaa, Paavali lisää viittauksen vallalla olleeseen käytäntöön koota eri jumalien nimiä mukaan loitsuihin: "ylemmäksi kaikkia herruuksia, jotka mainitaan" (Ef. 1:21). Kääntyen avaruuden ulottuvuudesta ajan ulottuvuuteen Paavali painottaa Jeesuksen korotettua hallintavaltaa ja sen rajatonta jatkumista ajassa. Jeesuksen ylivalta muihin valtoihin nähden jatkuu "tässä ja tulevassakin maailmassa" (Ef. 1:21).

Millaisia ilmenemismuotoja samat pahan voimat ovat ottaneet nykyään?

JEEBUS JA HÄNEN SEURAKUN- TANSA

Varhaiset kristityt näkivät Psalmin 110:1 Jeesuksen korottamista koskevana profetiana: "Herra sanoi minun herralleni: 'Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'" (VKR.) He lukivat samalla tavoin Psalmia 8, jossa vakuutetaan, että Jumala on asettanut "kaikki hänen jalkainsa alle" (Ps. 8:7, VKR), Ihmisen Pojan jalkojen alle. Vaikka varhaiset kristityt uskoivat, että avaruuksien pimeyden voimat olivat heidän yllään ja uhkasivat nujertaa heidät, he pitivät kiinni siitä totuudesta, että nuo voimat oli alistettu Kristuksen jalkojen alle.

Huomaa, että sen jälkeen, kun oli asettanut "kaikki hänen [Jeesuksen] jalkainsa alle", Isä on myös "asettanut hänet kaiken yläpuolelle seurakuntansa pääksi" (Ef. 1:22). Vaikka sana "kaikki" on yleispätevä termi, joka kattaa todella kaiken, Paavaliilla on silti mielessään erityisesti ne vallat, voimat ja mahdit, jotka on mainittu Ef. 1:21. Kaikki asiat - myös kaikki kosmiset, yliluonnolliset henkivoimat - ovat Kristuksen jalkojen alla, hänen alaisinaan.

Miten seurakunta hyötyy siitä, että Kristus on korotettu maailmankaikkeuden valtaistuimelle ja hallitsee kaikkea taivaassa ja maan päällä? Ef. 1:22, 23.

Jumala on antanut Kristuksen voittaa kaikki pahan voimat. Seurakunnallekin on Kristuksessa tarjottu kaikki, mitä se tarvitsee saamaan voiton noista vihollisista. Jumalan voima, joka voidaan nähdä Kristuksen ylönousemuksessa ja hänen korottamisessaan kaikkien kosmisten voimien yläpuolelle, on aktivoitu seurakuntaa varten. Seurakunta on yhdistynyt voitokkaaseen Kristukseen niin läheisesti, että sitä kutsutaan Kristuksen ruumiiksi.

Miten me uskovat voimme tuntea korotetun Kristuksen ja kokea Jumalan voiman elämässämme? Paavali ei suoraan mainitse mitään mekanismeja tai strategioita, joilla se tapahtuu. Hyvän viitteen saamme kuitenkin siitä, että teksti on osa "rukousselontekoa". Paavali uskoo, että Jumala vastaa hänen rukoukseensa. Hän vakuuttaa, että on hyödyllistä juhlia Kristuksessa paljastettua Jumalan voimaa ja pyytää sitä olemaan aktiivinen uskovien elämässä.

Mikä on kokemuksesi rukouksen voimasta? Kuinka rukous vie meitä lähemmäksi Jumalaa?

KERTAUS

Lisäaineisto: Tutki näitä kahta alla olevaa Ellen G. Whiten kirjoituksista löytyvää kuvausta Kristuksen korottamisesta:

”Käytyään sisälle taivaan porteista Kristus joutui enkelien ihailevan palvonnan kohteeksi. Niin pian kuin nämä kunnianosoitukset päättyivät, Pyhä Henki laskeutui opetuslasten ylle vuolaina virtoina, ja Kristus todella kirkastui nyt sillä kirkkaudella, joka hänellä oli Isän tykönä iankaikkisuudesta asti. Hengen vuodatus helluntaina oli taivaan tiedotus siitä, että Lunastajan virkaan vihkiminen oli tapahtunut. Lupauksensa mukaan hän oli lähettänyt Pyhän Hengen taivaasta seuraajilleen merkiksi siitä, että hän oli pappina ja kuninkaana saanut kaiken vallan taivaassa ja maan päällä ja että hän oli kansansa Voideltu.” (6AO 30.)

’Isän käsivarret ovat hänen Poikansa ympärillä, ja käsky kuuluu: ”Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit” (Hebr. 1: 6).

Sanomattoman iloisina hallitukset, vallat ja voimat tunnustavat elämän Ruhtinaan ylivallan. Enkelijoukot heittäytyvät maahan hänen eteensä, ja taivaan saleissa kaikuvat ilouhudit: ’Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen!’ (Ilm. 5:12).

Voittolaulut yhtyvät enkelien harppujen helinään, kunnes koko taivas on tulvillan kiitosta ja ylistystä. Rakkaus on voitannut. Kadotettu on löydetty. Koko taivas kaikuu valtavista sävelistä, jotka yhtyvät ylistykseen: ’Hänelle, joka valtaistui-mella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!’ (Ilm. 5:13). (5AO 383.)

Keskustelunaiheita:

1. Pohtikaa Jeesuksen korottamisen ”nyt” ja ”ei vielä” -näkökulmia. Missä mielessä Jeesus on jo nyt kaiken Herra niin, että demoniset voimat ovat alamaisia hänelle tässä hetkessä? Missä mielessä Jeesuksen täysi hallintavalta kaiken yllä odottaa vielä täyttymystään tulevaisuudessa? Ks. 1. Kor. 15:24–28.

2. Missä määrin elät sen valon mukaan, että Kristuksella on hallintavalta kaikesta? Tai missä määrin elät näiden muiden, langenneiden voimien vallan alla, joiden mahti tulee hiipumaan joka tapauksessa? Mistä erotat voimat toisistaan ja miten voit päästä pois niiden pahan voimien vallan alta, jotka vielä vaikuttavat täällä, vaikka ne onkin jo varmasti voitettu?